

Göteborg i juni 2010

Hej alla Ahmedabad-faddrar!

Mitt namn är Ann-Louise Olsson. Jag har passerat 40 år och lever ett hektiskt liv med min familj på Masthugget i Göteborg. Min familj består förutom av mig själv av dottern Shyama, snart går, och min man Peter, socionomstudent.

Jag jobbar sedan 9 år inom Migrationsverket med Human Resources/Ekonomi.

Fantastiskt intressant och roligt, människotillvänt, turbulent och utmanande är några sammanfattande ord om mitt arbete.

Kan jag då ha något att bidra med i ett biståndsarbete? Ideellt arbete!

Ja, jag tror om vi alla gör det vårt hjärta klappar för så leder det oss vidare på vägen mot mötet med något bättre för några andra och även för mig själv.

Varför jag!?

Vår dotter Shyama kom till oss från Ahmedabad i Indien 2006, som 5-åring. Livstempot gick från en ganska så maklig takt till att fräsa fram i 200 knyck minst, så har det rullat på. Det är fantastiskt att få vara med om en sådan resa, med allt vad upptäckten av indisk administration har att bjuda på till att faktiskt vara hemma med vår juvel och komma in i det dagliga livet, men att ändå för alltid ha en del av sitt hjärta kvar i Ahmedabad och Indien. Vi är fortfarande tagna av vår livs resa och har nära till gråten och skrattet när vi promenerar i minnet. Känsloerna är många och så är det säkert för er, oavsett vilken anknytning vi alla har till staden, människorna och inte minst barnen. Ibland tar vår familj fram filmerna och några saker som fortfarande har kvar sin typiska indiska doft för att lyssna in, känna och minnas...

Det har dröjt några månader längre än beräknat för mig att sätta mig ner och skriva detta till er alla. Vi har alla olika infallsvinklar och relationer till Ahmedabad och jag hoppas att ni fortsättningsvis vill följa med på resan igen när vi nu tar ny sats tillsammans! Vi hade själva inte möjlighet att besöka projektet 2006 men hoppas att det så ska kunna bli inom några år.

Vad händer i Ahmedabad?

Mycket har förändrats i Indien men mycket kan också fortfarande bli så oerhört mycket bättre för många familjer som lever sitt liv på trottoaren. **Akhand Jyot gör skillnad** för alla de barn och vidare de familjer som därmed är knuta till verksamheten, i rapporten som skickas halvårsvis från Mrs Nirmala finns en lista på 80 st. elever med fantastiska namn och det är de individerna som vi stödjer med vår insats.

I kontakt med Mrs Nirmala som är ansvarig för projektet med gatubarnen inom Akhand Jyot Foundation, har hon beskrivit att de kämpar med att stötta barnen i projektet, och att många barn lyckas genomföra den plan som man gör för varje barn 5-13 år i olika årskurser.

Stina Hallström, en svensk student, tog kontakt med mig i januari inför sin resa till Ahmedabad. Stina tog på sig att besöka projektet och ett barnhem. Hon var sedan där för att

uträtta egna projekt men tog sig tid att samtala och fotografera, jag ber om att få återkomma till det i ett senare utskick.

Under 2009 kom 11 000 kr in på kontot för projektet men ingen utbetalning gjordes. Under våren 2010 har den summan betalats ut.

Akhand Jyot är mycket beroende av vårt fadderskap, då de endast är FFIA och den Indiska staten som finansierar verksamheten. Den indiska staten har inte lika stor möjlighet att prioritera projekt av det här slaget då den statliga kakan ska räcka till många.

Min förhoppning!

Jag hoppas på vår gemensamma känsla för det fortsatta att stödet till arbetet i gatuskolsprojektet genom fortsatt bidrag till projektet, autogiro är en möjlighet, regelbundet eller vid enstaka tillfällen.

FFIA:s konto är 17 04 46-9, märk det med Ahmedabad.

Ni kan också stötta projektet genom att maila era frågor eller om ni har idéer om hur vi här hemma kan arbeta på olika sätt, jag kan vidareförmedla frågor till Mrs Nirmala.

Jag avser att sammanställa en mail-lista på er som varit med under åren för att vi ska kunna hålla kontakt, på ett för FFIA mindre kostsamt sätt, där det inte går skickas givetvis brev.

En tankenöt:

Idag är det 62 projekt-faddrar med på Ahmedabadlistan. Vi har alla olika ekonomiska förutsättningar men om 40 personer har möjligheten att bidra med 50 kr/månaden så skulle det bli 24000 kr på ett år, eller vid 100 kr/månad skulle göra 48 000 kr/år. Skulle alla ha möjligheten att vara med så skulle...

Framtid:

Behålla och få fler givare som ger lite men regelbundet.

Mer informationsutbyte med Akhand Jyot och gatuskolsprojektet.

Jag hoppas att ni sluter upp kring ett fortsatt engagemang, själv fyllde jag just i autogiroblanketten och känner att det skulle jag ha gjort för länge sedan. Maila mig gärna eller ring.

Ta hand om er på väg in i sommarhagen långt ifrån allt vad monsunregn heter!
Lev väl!

Ann-Louise Olsson
Peter.olsson@globalnet.net
031-128760
0703-650374